

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om et særligt brændselstillæg til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1471, fremsættelsen i tidenden sp. 2898).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Idet jeg henviser til det af den højtærede socialminister fremsatte forslag, skal jeg anbefale at stemme imod det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag.

Bundvad: Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kaj Andresen, kan ikke være tilstede, og jeg skal i hans sted sige lidt om de lovforslag, der nu er til behandling, først om regeringsforslaget.

I § 1, stk. 2, er omtalt den særlige ydelse, vi har haft gennem årene fra 1950—51 som erstatning for bortfald af rabatordningen. Den ordning, hvorefter der på et år kan udbetales 80 kr. til enlige og 160 kr. til ægtepar, har vi forlænget år efter år, og vi regner vel allesammen med, at dette tillæg ved overgangen til den endelige ordning med folkepension skal indgå i det grundbeløb, som vi skal basere den nye ordning på. Der er altså her tale om en forlængelse af den gældende ordning og en stabilisering af renten, og det vil jeg meget gerne anbefale.

Det andet spørgsmål, der er omtalt i forslaget, findes i § 1, stk. 1, og drejer sig om pr. 1. marts i år at yde et beløb på 40 kr. til ægtepar og enlige, der oppebærer rente. Et tilsvarende beløb skal samtidig komme kronisk syge, invalider og enlige mødre tilgode.

Dette tillæg vil jeg meget varmt anbefale. Det drejer sig om med et beskedent beløb at komme de økonomisk vanskeligt stillede til hjælp i en hård vinter. Vi har jo alle mærket, hvordan den langvarige, strenge vinter tærer på brændselsbeholdningerne, og jeg tror, alle er klar over, at dette ganske

særligt rammer dem, der er dårligst stillet. Man kan diskutere, om beløbet er stort nok, men jeg har forstået, at ministeren har stillet 12 mill. kr. til rådighed til ydelsen, og det vil blive til de 40 kr. pr. rentemodtager, der er tale om. Jeg synes, det er rigtigt, at vi hurtigst muligt får det gennemført, fordi adskillige små husholdninger sikkert i øjeblikket har vanskeligheder med at skaffe det nødvendige brændsel og penge dertil. Jeg anbefaler det altså meget varmt.

Jeg vil gerne, at vi ser på forslaget i et udvalg, for at vi kan sikre os, at de grupper, som vi tænker på, når vi taler om disse særlige ydelser, er med. Endelig vil jeg rejse det lille spørgsmål, om vi ikke i dette lovforslag — således som vi lige har gjort ved lovforslaget om brændselshjælpen til de arbejdsløse — skal indsætte en bestemmelse om, at loven træder i kraft straks uden hensyn til de normale spørrebestemmelser, der ellers findes, så at udbetalingen kan ske hurtigst muligt.

Jeg anbefaler regeringsforslaget til hurtig og velvillig behandling, og i denne anbefaling ligger samtidig, at jeg ikke kan tiltræde det af kommunisterne fremsatte lovforslag.

Søren Andersen: Det lovforslag, som regeringen har fremsat, indeholder for det første en gammel kending, nemlig den årlig tilbagevendende eengangsydelse til rentenydere, kronisk syge og enkelte kategorier af enligstillede mødre. Det er en erstatning for bortfald af visse rabatordninger for levnedsmidler, og hjælpen udgør 80 kr. for enlige og 160 kr. for ægtepar og udbetales med halvdelen henholdsvis den 1. juni og den 1. september 1956. Dernæst foreslås det, at der ekstraordinært udbetales 40 kr. i brændselstilskud til såvel enlige som ægtepar nu til 1. marts.

Det er en tilsvarende ydelse som den, der udbetales til de arbejdsløse, ganske vist efter andre retningslinier og med andre beløb, men grunden er den samme, nemlig den usædvanlig hårde vinter og de ekstraordinært høje brændselspriser. Vi har enstemmigt tiltrådt hjælpen til de arbejdsløse, og vi må erkende, at trangen hos de gamle er af samme omfang. Det vil sikkert også bringe glæde og opmuntring hos disse gamle medborgere at få denne lille hjælp.